

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 2 augustus 2011 in zaken nrs. 11/14627 en 11/14628 in
de gedingen tussen:

mede voor hun twee minderjarige kinderen, (hierna: de
vreemdelingen),

en

de minister.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 14 september 2010 heeft de minister van Justitie aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 1 april 2011 heeft de minister de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 2 augustus 2011 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, deze besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van de uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoep is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

Onder de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (hierna: de minister van EL&I) wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. In de grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat gelet op de uitspraak van de Afdeling van 29 september 2010 in zaak nr. 200908205/1/V2 (www.raadvanstate.nl) het geschilpunt ten tijde van de besluiten van 14 september 2010 anders was dan ten tijde van de besluiten van 1 april 2011 en hij ter zitting van de rechtbank geen uitsluitsel kon geven over de vraag of het overleggen van een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel, een ondernemingsplan en een accountantsverklaring, zoals de vreemdelingen bij hun onderscheiden aanvragen hebben gedaan, op 1 januari 1973 voldoende was om bij de minister van EL&I advies in te winnen, zodat hij in bezwaar ten onrechte krachtens artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb, van het horen heeft afgezien. Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank heeft miskend dat volgens voormelde uitspraak van 29 september 2010 het vereiste dat met de beoogde arbeid als zelfstandige een wezenlijk Nederlands belang moet zijn gediend niet is gewijzigd, de vreemdelingen dienden te staven dat zij aan dat vereiste voldoen en zij geen gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid die hij hun zowel in de aanvraagfase als in de

bezwaarfase heeft geboden om stukken ter onderbouwing van het ondernemingsplan over te leggen.

2.1. De grief slaagt, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 19 september 2012 in zaak nr. 201108442/1/V1 (www.raadvanstate.nl) en nu de vreemdelingen in bezwaar, hoewel de staatssecretaris hen daartoe bij brief van 24 december 2010 in de gelegenheid heeft gesteld, geen stukken ter onderbouwing van het ondernemingsplan hebben overgelegd. Dat de vreemdelingen in beroep financiële stukken over het jaar 2010, uitgebracht op 20 april 2011, hebben overgelegd, doet daaraan niet af, omdat zij gehouden waren tijdens de besluitvorming stukken ter onderbouwing van het ondernemingsplan over te leggen en zij niet hebben gesteld dat zij hiertoe niet in staat waren.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, worden de onderscheiden besluiten van 1 april 2011 getoetst in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze na hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

4. De vreemdelingen betogen dat het beleid van de staatssecretaris, neergelegd in paragrafen B5/7.3.1, B5/7.3.2 en B5/7.3.3, van de Vreemdelingencirculaire 2000, overeenkomstig welk beleid hij hen in bezwaar in de gelegenheid heeft gesteld om stukken ter onderbouwing van het ondernemingsplan over te leggen, in strijd is met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol bij de Overeenkomst, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: het Aanvullend Protocol).

Dit betoog faalt, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 13 november 2012 in zaak nr. 201203575/1/V1 (www.raadvanstate.nl).

5. Het betoog dat de staatssecretaris de minister van EL&I om advies had moeten vragen, faalt nu de minister zich overeenkomstig het hiervoor bedoelde beleid op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdelingen het ondernemingsplan niet hebben onderbouwd en voor het laten opstellen van advies derhalve onvoldoende gegevens hebben overgelegd. Gelet hierop behoeft het betoog dat de vreemdelingen met hun werkzaamheden minimaal het wettelijk minimumloon kunnen verdienen en de minister van EL&I mede op grond daarvan positief pleegt te adviseren, geen bespreking.

6. Nu de staatssecretaris heeft onderzocht of de vreemdelingen voldoen aan de vereisten voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning en gelet op de uitspraak van de Afdeling van 28 februari 2012 in zaak nr. 2011086591/1/V1 (www.raadvanstate.nl), faalt voorts het betoog dat het tegenwerpen van het vereiste om over een geldige machtiging tot voorlopige verblijf te beschikken in strijd is met artikel 9 van de Overeenkomst, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije, (hierna: de Overeenkomst) en artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol.

7. Voorts faalt het betoog dat het in strijd is met de artikelen 9 van de Overeenkomst en 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol, om een onderbouwd ondernemingsplan te verlangen, omdat de vreemdelingen dit niet nader hebben toegelicht.

8. Voor zover de vreemdelingen betogen dat de onderscheiden besluiten van 1 april 2011 in strijd zijn met het door artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden beschermde recht op respect voor hun gezinsleven, faalt dit betoog eveneens. Hun stelling dat zij in het levensonderhoud van hun in Nederland geboren kinderen voorzien en in gezinsverband samenleven, doet niet af aan het standpunt van de staatssecretaris dat die besluiten geen inmenging in de uitoefening van dat recht vormen en er geen beletselen zijn om het gezinsleven buiten Nederland te hebben.

9. Anders dan de vreemdelingen stellen, zijn de onderscheiden besluiten van 14 september 2010 niet herroepen. Derhalve faalt ook het betoog dat de staatssecretaris ten onrechte hun verzoek om vergoeding van proceskosten in bezwaar heeft afgewezen.

10. De beroepen zijn ongegrond.

11. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 2 augustus 2011 in zaken nrs. 11/14627 en 11/14628;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

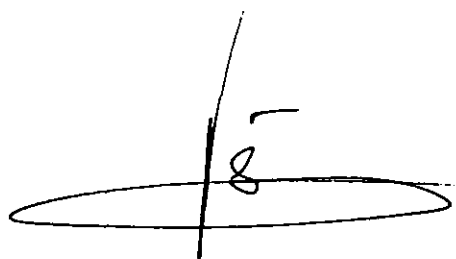
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2013

620.

Verzonden: 22 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser